

РЕШЕНИЕ

№ 5169

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 12.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2959** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, вр. чл.203 – 207 АПК.

Производството е образувано по искова молба на „ЮЖЕН ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК“ АД (ЮИП), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.3, представлявано от изпълнителния директор Й. А. И., срещу НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (НАП) за вреди от незаконосъобразни бездействия на публичен изпълнител при РД на АДВ –П. по изп.дело №34571/2002г.

Ищецът е формулирал три претенции за имуществени вреди, както следва:

1. Обезщетение в размер на 3 410 200,00 лв., представляващо претърпени в периода от 01.01.2006 г. до 28.12.2011 г. загуби, свързани с липси на негово собствено движимо имущество, намирало се на територията на „Завод за производство на стоманени тръби”, [населено място] към февруари 2006 г.

2. Обезщетение в размер на 8 979 407,00 лв., представляващо претърпени в периода от 01.01.2006 г. до 28.12.2011 г. загуби, свързани с разрушаването и/или унищожаването на сгради на територията на „Завод за производство на стоманени тръби”, [населено място], собствени на дружеството - ищец.

3. Обезщетение в размер на 18 000 000,00 лв., представляващо претърпени загуби, свързани с обезщетението, заплатено на „Химко“ АД [населено място], за причинените на последното вреди в периода от 01.01. 2006 г. до 28.12.2011 г., свързани с липси на собственото на „Химко” АД [населено място] движимо имущество, оставено на съхранение в Завод за производство на стоманени тръби,

[населено място] - машини, съоръжения и др., на обща стойност 20 203 044,00 лв. с ДДС.

Обезщетенията се претендират със законната лихва, считано от датата на преустановяване на фактическото бездействие на публичния изпълнител на 28.12.2011 г. до окончателното заплащане на обезщетението. Претендират се разноски.

Ищецът твърди, че е правоприменик на „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД и като такъв – собственик на Завод за производство на стоманени тръби, [населено място], притежаващ активи – земя, сгради, инвентар. С ревизионен акт на дружеството са определени дължими публични задължения в общ размер от 12 500 514.40 лв., за обезпечаване и събирането на които е образувано изп.д.№ 34571/2002 г. по описа на АДВ – РД П. до 2011 г., когато производството е прехвърлено в [населено място].

Ищецът твърди фактически бездействия от страна на публичния изпълнител (ПИ), извършени в хода на изпълнително производство по изп.д. № 34571/2002 г. по описа на РД [населено място] на АДВ, продължило като изп.д. № 7423/2011г., по описа на ТД на НАП [населено място]. Твърди, че същите бездействия представляват неизпълнени от ПИ негови задължения, произтичащи пряко от нормативни актове, поради което счита същите за незаконосъобразни. В резултат на тези бездействия настъпили тежки стопански последици за длъжника, изразяващи се в прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори и изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни.

Твърди, че с молба вх. № 12-00-02168/18.02.2003 г. Н. П. П. - изпълнителен директор на “СТОМАНЕНИ ТРЪБИ” АД, БУЛСТАТ[ЕИК], ЕИК [ЕГН], предложила на директора на АДВ разумен способ за погасяване на цялото задължение на дружеството по изпълнителното дело, а именно чрез вземането му от “Химко” АД, което към онзи момент било в размер на 15 174 020,08 лв. Счита, че същото е можело напълно да погаси задълженията му по изп.д. № 34571/2002 г. по описа на АДВ - РД [населено място] още към момента на получаване на изпратеното от ПИ К. Р. съобщение за доброволно изпълнение изх. № 34570 от 09.09.2003 г., които задължения към онзи момент са били в размер на 12 500 514,40 лв.

Счита, че през периода, в който принудителното изпълнение се водело от ПИ К. Р., дружеството претърпяло значителни имуществени вреди. В резултат на предприетите от нея действия и бездействия, подробно описани в ИМ, дружеството напълно прекратило своята дейност. Бездействието се изразявало в липса на адекватни и навременни действия по принудително изпълнение съобразно Д. (отм.) и ДОПК, в сила от 01.01.2006 г., вкл. по опазване на имуществото на въбранения завод. В резултат на 5-годишно фактическо бездействие сградите, машините и съоръженията на завода били напълно унищожени. Това се случило в резултат на издадено от ПИ К. Р. Постановление АДВ РД - [населено място] МФ № 34571/2002/121180 от 10.02.2006 г., с което, считано от 10.02.2006 г. на основание чл. 234 от ДОПК ЕТ “Георги Мърков - Марина”, НДР [ЕГН], БУЛСТАТ[ЕИК], с представител: Г. Н. М., ЕГН [ЕГН], бил назначен за пазач на имуществото. Сочи, че нито назначеният пазач е изпълнил задължението си да пази вещта на длъжника като добър стопанин, още по-малко да я предаде в същото състояние, в което я е приел, нито от страна на публичния изпълнител е назначен друг пазач, независимо от неколкото му сезиране за извършеното унищожение и разграбване на пазеното имущество, в това число и от страна назначения пазач и неговите служители.

Твърди, че през процесния период имуществото на завода било унищожено и разграбено, вкл. оградни и защитни съоръжения, 26 сгради останали без прозорци, врати и инсталации, а 2 били напълно разрушени. Системно от завода се изнасяли машини и съоръжения – цели или на части, вкл. собственост на трето лице – „ХИМКО“ АД, [населено място], в резултат на които ищецът бил принуден да заплати неустойка в размер на 18 000 000 лв.

Ищецът счита, че ако възбраненият имот е бил охраняван по надлежен и законосъобразен начин, с дължимата по закон грижа от назначения пазач, не би претърпял претендираните имуществени вреди.

Вместо това, реално погасяване на една нищожна част от публичното задължение било извършено 12 години след подадената молба от г-жа Н. П. П. - изп. директор на “СТОМАНЕНИ ТРЪБИ” АД, до Директора на АДВ (Вх. № 12-00-02168/18.02.2003 г. на АДВ), когато след извършена публична продажба било издадено Постановление за възлагане на недвижим имот изх. № 7423/2011/122184 от 15.04.2015 г. за сумата 1 165 000.00 лв.

Твърди, че справедливата пазарна стойност на продадените имоти, установена с контролна пазарна оценка на основание чл. 236, ал. 2 от ДОПК изх. № 34571 /2002/121510 от 17.07.2008 г., възложена от АДВ със Заповед № 218/29.04.2008 г. и Заповед № 291/11.06.2008 г. във връзка с жалба на изп. д-р на “Южен индустриален парк” АД, [населено място], извършена от трима независими оценители, е в размер на 5 000 655 лв.

Твърди неизпълнение на разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от ДОПК, което представлявало незаконосъобразно фактическо бездействие. Последното възражение за изтичане на абсолютната погасителна давност било направено на 28.02.2022 г., но и по него ищецът не получил отговор.

Твърди, че на 28.12.2011 г. „ЮЖЕН ИНДУСТИАЛЕН ПАРК” АД и “ХИМКО” АД съставили констативен протокол, според който оборудването, оставено на отговорно пазене с протокол от 30.04.2002 г. изцяло липсвало.

Твърди, че с писмо изх. № 0371/29.12.2011 г. изпълнителният директор на “Х.” В. С. поканил „Южен Индустриален Парк” АД да заплати незабавно дължимата в размер на 33 203 044,00 лв. неустойка, договорена в протокола за отговорно пазене от 30.04.2002 г.

На 03.01.2012 г. дружествата подписали протокол за прихващане на взимните си задължения до сумата 15 174 020,08 лв.

С допълнително споразумение от 15.05.2012 г. към договор за покупко-продажба от 28.03.2002 г. страните са се съгласили да прекратят действието на договора и са уточнили, че продавачът дължи връщане на купувача на сума в размер на 18 000 000.00 лева, в която се включват извършени частични плащания от страна на купувача в размер на 5 036 334 лева, лихви и неустойки. Старните са се договориха продавачът да заплати на купувача дължимата сума чрез превод на ценни книжа MTN с ISIN XS073252156, издадени от EARTHESIA FUNDS L., с номинална стойност 12 000 000.00 U., с което са приели, че отношенията им по договор от 28.03.2002г. са окончателно уредени. На 22.05.2012 г. “Южен индустриален парк” АД извършил нареждане за трансфер до „Компас Инвест“ АД. Сочи, че към 22.05.2012 г., по централен курс на БНБ (1,53182 лв. за 1 щатски долар), прехвърлените от “Южен индустриален парк” АД към “Химко” АД облигации на стойност 12 000 000,00 щатски долара, се равняват на 18 381 840,00 лв.

Ищецът излага допълнителни съображения в писмени бележки от 25.07.2023г. Ответникът Национална агенция по приходите оспорва исквата молба чрез юрк. Р., като твърди липса на елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Не оспорва, че В АДВ РД П. - П. е образувано изпълнително дело с №34571/2012 г. за принудително събиране на установени и изискуеми публични задължения по данъчни ревизионни актове; по справки-декларации по ЗДДС; по разпореждане на НОИ и по изпълнителни листове на съдилища, дължими от „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД, Булстат[ЕИК] (каквото е било предходното наименование на ищцовото дружество - „ЮЖЕН ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК“ АД). Във връзка с изпълнителното дело са наложени запори на дълготрайни материални активи, на МПС, вписана е възбрана върху завода и върху други недвижими имоти, извършвани са описи на имуществото. При опис на завода, извършен през 2004 г., пазенето на завода е поверено на собственика му „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД. В хода на изпълнителното производство е установено, че в завода се намират вещи, които съгласно договор от 28.03.2002 г. между „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД, П. в качеството му на продавач и „ХИМКО“ АД, В., в качеството му на купувач, е прехвърлена собствеността върху вещи по опис. Това оборудване, представляващо поточна линия и съоръжения към нея, са включени в баланса на „ХИМКО“ АД и в този смисъл публичният изпълнител правилно е насочил изпълнението върху недвижимите имоти на длъжника, а не срещу движимите вещи. Сочи, че на 30.01.2006 г. по повод на предстоящ търг и постъпил сигнал от бивш служител на „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД, че машините се режат на парчета и се изнасят за скрап, публичният изпълнител в присъствието на друг публичен изпълнител и подателя на сигнала е посетил завода и е установил, че поточната линия е разрушена и липсва. Така установените обстоятелства, а именно, че длъжникът „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД не полага необходимата грижа за опазване на описаното имущество, поради което са налице липси, налагало възлагане на пазенето на имота на охранителна фирма с оглед недопускане на последващо разрушаване на имуществото. По тази причина с протокол изх. № 34571/10.02.2006 г. публичният изпълнител връчил на ЕТ „Георги Мърков - Марина“ постановление, с което същият бил назначен за пазач на завода и е поел денонощната въоръжена охрана на същия. При предаването на завода било установено, че поточната линия в главния корпус е нарязана за скрап и по-голямата част от нея липсва. От така изложените факта извежда извод, че евентуални щети върху имуществото на завода са настъпили преди искивия период. Сигнал до Прокуратурата, подаден на 02.11.2005 г. от трето лице „Химко“ АД също доказвал, че повредите и липсите са започнали преди процесния период, доколкото сигналът до Прокуратурата бил три месеца преди предаване пазенето на имуществото от страна на публичния изпълнител на ЕТ „Георги Мърков - Марина“.

Оспорва иска в размер на 18 000 000 лв. – заплатена на „ХИМКО“ АД неустойко, като твърди, че тази продажба е фиктивна, доколкото още през 2004-2005 г. „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД е бракувало тези движими вещи, след което ги е продало на „ГЕО-МЕТАЛ ТРЕЙД“ ЕООД, което дружество е извършило обработка (нарязване, окачествяване и сортиране) на т. нар. „технологичен отпадък“ и частично ги е вдигнало. Т.е. било налице пълно съвпадение между вещите, предмет на договора с „ХИМКО“ АД и с „ГЕО-МЕТАЛ ТРЕЙД“ ЕООД.

Не оспорва, че публичният изпълнител е констатирал, че поради огромната

площ на завода и необходимостта да се пресекат посегателствата над охранявания обект, следва да се предприемат мерки в насока увеличаване броя на охранителите и ускоряване на процедурата по продажба на завода. Именно по тази причина публичният изпълнител провеждал многократно процедури по извършване на публична продажба на завода, които са били забавяни с депозиране на множество жалби срещу оценките на имотите или срещу съобщенията за насрочените търгове. Като друга основна причина да не се реализира продажба сочи липсата на участници в тържните процедури. Тези процедури протекли през целия период, в който имотът е бил пазен от охранителната фирма.

Счита, че евентуални вреди се дължат на виновно поведение на дружеството, като навежда доводи, че същото не е публикувало ГФО за 2006 г. в Търговския регистър, поради което стойността на имуществото му не е доказана. Сочни, че действията на публичния изпълнител при и по повод изпълнение на неговата функция са правни действия, тъй като за всяко едно от тях се съставя съответен протокол и е предвиден способ за обжалване, респ. наличието на производство по отмяна на тези действия, предхождащо депозирането на иск по смисъла на чл. 204, ал. 1 от АПК, било задължително условие за неговата допустимост. Твърди, че ако длъжникът „Стоманени тръби“ АД („Южен индустриален парк“ АД) е плащал задълженията към държавата коректно и точно, не би се достигнало до исковите претенции. Счита, че публичният изпълнител правилно и законосъобразно не е насочил принудителни действия срещу вземането на длъжника от „Химко“ АД, тъй като с Писмо изх. №279-Ф./10.06.2004 г. и вх. №70-02-1918/22.06.2004 г. по описа на ТДД „Големи данъкоплатци“ от Х. АД по посочените фактура №21601/29.03.2002 г. и фактура №21646/30.04.2002 г., не било извършено плащане. Излага твърдения, че още преди процесния период са налице данни за извършени кражби и набези върху имуществото на завода. Като доказателство за тези действия навежда Протокол за извършено действие с изх. №34571/20028121167 от 30.01.2006 г. с констатации, че машините се режат на парчета и се изнасят за скрап, при което публичният изпълнител в присъствието на друг публичен изпълнител и подателя на сигнала, са посетили завода и са установили, че поточната линия е разрушена и липсва. Именно това мотивирало ПИ да възложи опазването на завода на трето лице ЕТ „Георги Мърков - Марина“. Оспорва твърденията на ищеца за бездействие на ПИ и сочи протоколи за извършване на внезапни проверки. На основание чл. 110 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) формулира възражение за изтекла петгодишна погасителна давност, както и за изтекла тригодишна давност на претендираните лихви за забава на основание чл. 111,б. „в“ от ЗЗД. Сочни, че исковата молба е подадена на 14.12.2016 г., поради което е изтекла петгодишната давност за претендираните вреди преди 13.12.2011 г. Претендира за отхвърляне на исковите и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Подробни съображения излага в писмени бележки от 24.07.2023 г., в които посочва, че представените от ищеца пред съда документи са съставени единствено с оглед изграждане на защитна теза в съдебното производство по ЗОДОВ.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище основателност, но недоказаност на исковите претенции.

Административен съд София град, съобразно наведените от страните факти и обстоятелства и приложените от страните доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени

на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за дейност на ответната администрация, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Ищецът твърди незаконосъобразно бездействие на орган на НАП – АДВ в периода от 01.02.2006 г. до 28.12.2011 г. По силата на чл.167 от ДОПК публичният изпълнител е орган на принудителното изпълнение и осъществява действията по обезпечаване и принудително изпълнение на публичните вземания по реда на този кодекс. Съгласно чл.226, ал.1 от ДОПК в изпълнение на правомощията си публичният изпълнител издава постановления и разпореждания. За всяко предприето и извършено действие от публичния изпълнител се съставя *протокол*, в който се отбелязват датата и мястото на съставянето му, предприетите действия, направените искания, постъпилите суми и направените разноски (чл.226, ал.2 от ДОПК). Действията на публичния изпълнител подлежат на обжалване по реда на чл.266-268 от ДОПК. Буквалното тълкуване на разпоредбата на чл.266, ал.1 от ДОПК навежда на извод, че всяко действие на публичния изпълнител подлежи на обжалване. Интересите на длъжника са надлежно охранени чрез уредбата на подаване на жалба, а именно в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението.

Визираната уредба е указание, че всички действия на ПИ имат характер на правни действия. По отношение на тях е приложима процесуалната предпоставка по чл.204, ал.1 от АПК – за предварителна отмяна на акта. С други думи - действията на ПИ не могат да се квалифицират като фактически действия или бездействия по смисъла на чл.250 – 257 от АПК, респ. тяхната незаконосъобразност не подлежи на установяване по реда на чл.204, ал.4 от АПК, тъй като това би означавало да се заобиколи редът за оспорването им съгласно чл.266 и сл. от ДОПК, по който се оспорват всички действия на ПИ.

Неоснователно ищецът се защитава с възражение, че не е бил уведомен за много от действията на ПИ К. Р.. Това негово твърдение, освен че не намира опора в закона, доколкото действията на ПИ се извършват в присъствието на длъжника, не може да обоснове отговорност на държавата по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Това е така, тъй като редовното връчване на един индивидуален административен акт (съобщаване на действие на ПИ) има значение единствено за редовно упражняване на правото на жалба в

преклузивния срок по чл.266, ал.1 от ДОПК. В този смисъл, липсата на редовно съобщаване е в полза на ищеца, тъй като не е поставило началото на срок за обжалване на съответното действие на ПИ.

По изложените съображения е недопустимо обсъждане в настоящето исково производство на възраженията на ищеца за неправилно приложение на чл.234 или чл.173 от ДОПК. От една страна, защитата му е по реда на чл.266 и сл. от ДОПК. От друга, се касае за правни действия, по отношение на които е приложима процесуалната предпоставка по чл.204, ал.1 от ДОПК. В исковата молба не се съдържат твърдения за обжалвани и отменени с влязъл в сила акт действия на ПИ К. Р., от които да произтичат твърдените вреди.

Неоснователно с молба от 18.04.2022 г. ищецът навежда твърдения за изтекла абсолютна погасителна давност по чл.173, ал.2, вр. чл.171, ал.2 от ДОПК, тъй като такива твърдения не са посочени в първоначалната искова молба. От друга страна, всичките му доводи за незаконосъобразни действия на ПИ К. Р. е следвало да бъдат атакувани по реда на чл.266 и сл. от ДОПК, вкл. и това за изтекла абсолютна погасителна давност по чл.171, ал.2 от ДОПК. Настоящото исково производство не може да бъде повод за ревизиране на размера на публичните задължения на длъжника по изп.д. № 34571/2002 г. на АДВ- РД П., вкл. поради изтекла погасителна давност за някои от тях.

За пълнота съдът отбелязва, че с Писмо с изх.№7423/2011/121914 от 27.01.2012 г. на Национална агенция за приходите към "Южен индустриален парк" АД (стр.936 на Приложение 3), частично е признато за основателно възражение на ЮИП за изтекла абсолютна погасителна давност за публични задължения преди 31.12.2000 г., както и Разпореждане изх.№ С230022-035-0052841/14.03.2023 г., представено и в хода на съдебното производство (л.459), поради което са неоснователни твърденията на ищеца за липса на произнасяне по възраженията му за изтекла абсолютна погасителна давност.

Съдът намира разпоредбите на чл.256-257 от АПК за неприложими към правомощията на ПИ. На първо място, по аргумент от чл.256, ал.2 от АПК се касае за фактическия действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закон, докато действията на ПИ са изцяло правни, а не фактически. От друга страна, редица действия на ПИ могат да се извършват както служебно, така и по искане на длъжника (напр. по чл.208, ал.1 от ДОПК, или приложение на погасителна давност по чл.173, ал.2, вр. чл.171, ал.2 от ДОПК, в относимата редакция). Дори да е налице бездействие на ПИ за произнасяне, то това негово бездействие също подлежи на оспорване по административен и съдебен ред съгласно чл.267-268 от ДОПК, вр. чл.204, ал.1 от АПК.

В. начин на сезиране на ПИ е относим и към правомощията му по чл.234 от ДОПК. Използваният в чл.234, ал.2 от ДОПК глагол „прецени“ е указание за упражняване на правомощия в условия на дискреция, т.е. нормата не съдържа императив, който да вменява конкретно поведение, респ. неизпълнението ѝ да представлява бездействие по смисъла на чл.256 от АПК. От друга страна, евентуален акт/действие на ПИ по назначаване на пазач по чл.234, ал.3 и ал.4 от ДОПК подлежи на обжалване по чл.267-268 от ДОПК. Идентично на всички

останали правомощия на ПИ същият може да действа и чрез сезиране от заинтересованото лице. Респ. евентуално негово бездействие при сезиране с искане за замяна на назначения пазач съгласно чл.234, ал.4 от ДОПК, също подлежи на обжалване. У. в чл.234, ал.4, изр.2 от ДОПК глагол „може“ също указва на дискреция, т.е. евентуално неизпълнение на това правомощие не е фактическо бездействие по смисъла на чл.256 от АПК.

По изложените съображения съдът намира за неудачна изградената в исковата молба конструкция по ангажиране на отговорността на държавата за вреди от действия или бездействия на ПИ, тъй като същите предполагат тяхната отмяна по реда на чл.204, ал.1 от АПК, каквато в случая не се твърди. Отдалечеността на твърдените действия на ПИ във времето, която според ищеца обезсмисляла реда на защита срещу тях по чл.266-268 от АПК, не променя характера на действията на ПИ от правен във фактически, респ. не може да обоснове защитата му срещу тях по реда на ЗОДОВ. Необосновано изградената теза за фактическо бездействие на ПИ К. Р. при назначаването на пазач на завода в периода от 10.02.2006 г. до 28.12.2011 г., освен че не намира опора в закона, е указание и за злоупотреба с права предвид предявяване на исковите претенции на 14.12.2016 г. – няколко дни преди изтичане на 5-годишния срок по чл.110 от ЗЗД от прекратяване на охраната на завода от ЕТ „Георги Мърков – Марина“.

Установява се от обяснение от 09.12.2009 г. на К. Р., дадено по повод извършени възбрана, опис и оценка в хода на изпълнителното производство (л.369-372 от адм.д. № 12326/2016 г.), че е имало кражба на поточна линия в Главния корпус, което наложило АДВ - РД П. да наеме охранителна фирма с цел запазване на запорираното имущество, тъй като задълженията на дружеството са в огромни размери и не са погасени. Изрично е посочено в обяснението, *че всяко действие на публичния изпълнител се възпрепятства чрез обжалване и до този момент в АДВ има постъпили много жалби, респ. по тях е налице произнасяне от изпл.директор на АДВ, като с изключение на адм.д.№ 855/2009 г. на АС Пловдив, всички действия на ПИ са потвърдено от горестоящите органи, а жалбите на длъжника са отхвърлени като несонователни.*

Наличието на жалби от длъжника „ЮИП“ АД се потвърждава от обяснения на ПИ К.Р. от 17.07.2006 г., подадени по повод на тези жалби (л.435-438 от адм.д. № 12326/2016 г.). Жалба срещу нейните действия е подадена от длъжника още на 17.02.2006 г. за това, че негови работници не са били допуснати на територията на завода (л.443 от адм.д. № 12326/2016 г.). Според съда е дължим извод, че не само длъжникът е бил надлежно уведомяван за предприеманите в хода на производството за принудително изпълнение действия на ПИ, което му е позволило да организира защитата си срещу тях чрез своевременното им обжалване, но се потвърждава и тезата на ответника, че чрез постоянното обжалване на действия на ПИ умишлено е осуетявано осребряване на имуществото на завода в иския период от 01.02.2006 г. до 28.12.2011 г. Активни действия по неговото унищожаване са предприети от ищцовото дружество след като същото си е възстановило владението върху възбраненото и запорирано имущество веднага след иския период.

Неоснователни са твърденията на ищеца, че в хода на изпълнителното производство не е уведомен за действията на публичния изпълнител. В административната преписка се съдържат данни за предприето обжалване на такива действия, което обаче е завършило неблагоприятно за ЮИП (л.348-357, л.381-390 от адм.д. № 12326/2016 г.). Според писмо изх.№ 34571/2002/121448 от 06.12.2007 г. на ПИ К. Р. до изп.директор на „ЮИП“ АД на 04.12.2007 г. ще бъде извършен опис на недвижим имот, *като за деня на описа длъжникът е уведомен надлежно* (л.406 от адм.д. № 12326/2016 г.).

Изложеното опровергава тезата на ищеца, че в хода на производството за принудително изпълнение не са му съобщавани актове и действия на ПИ.

Съдът намира, че преди всички доводи на ищеца следва да разгледа възражението на ответника за изтекла погасителна давност по чл.110 от ЗЗД, според който с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок.

Относимо е тълкуването, дадено в т.4 от Тълкувателно решение № 3/2004 г. по тълк.д. №3/2004 г. на ОСГК на ВКС, според което при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на *погасителната давност* за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за *незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им*.

Очевиден е стремежът на ищеца да обоснове отговорността на държавата за вреди с теза за незаконосъобразност на действията на ПИ К. Р. по назначаване на пазач на завода с постановление от **10.02.2006 г.**, който е освободен от ПИ Е. Т.-И. от ТД на НАП С. на **15.12.2011 г.**, респ. предявяване на иска след преустановяване на тези действия.

Както вече се посочи, действията на ПИ имат характер на правни действия. По тази причина съдът намира за неприложимо към тях тълкуването, че началният момент на погасителната давност тече от преустановяването им. По отношение приложението на чл.110 от ЗЗД съдът възприема тълкуването на ответника - погасена е претенцията за вреди от действия/бездействия, извършени в 5-годишен период преди датата на предявяване на иска. След като искове са предявени на 14.12.2016 г., то възражението по чл.110 от ЗЗД касае действия извършени преди 14.12.2011 г. С други думи, всички действия извършени **преди 13.12.2011 г. са погасени по давност**.

Изложеното е мотивирало съда да изиска само относимата част от изпълнително дело № 34571/2002 г. за прилагане към настоящето производство (л.283 – 411 от адм.д.№ 2959/2022 г.).

Ищецът претендира, че с молба вх. № 12-00-02168 от **18.02.2003 г.** Н. П. П. - изпълнителен директор на “СТОМАНЕНИ ТРЪБИ” АД, БУЛСТАТ[ЕИК], ЕИК [ЕГН], предложила на директора на АДВ разумен способ за погасяване на цялото задължение на дружеството по изпълнителното дело, а именно чрез насочването му към вземане на „ЮИП“ АД от “Химко” АД, което към онзи момент било в размер на 15 174 020,08 лв. Счита, че същото е можело напълно да погаси задълженията му по изп.д. № 34571/2002 г. по описа на

АДВ - РД [населено място] още към момента на получаване на изпратеното от ПИ К. Р. съобщение за доброволно изпълнение изх. № 34570 от 09.09.2003 г., които задължения към онзи момент са били в размер на 12 500 514,40 лв.

Тези негови твърдения, освен хипотетични, са и неоснователни, поради което не могат да обусловят ангажиране на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Публично достъпна е информацията (Интернет сайт money.bg), че „към **30 септември 2002 г.** дълговете на Химко са 151 млн. лв., от които 110 млн. лв. към Булгаргаз и НЕК. Държавата, която притежава около 5% от капитала на комбината, ще продължи да търси купувач на завода. Редишните акционери на Химко - щатската IBE Trade, която в момента води дело у нас да възвърне собствеността си в Химко, също не е демонстрирала готовност да покрие дълговете на предприятието“. Също по данни на Интернет сайт www.economic.bg/bg „През 2003 г. предприятието (Х.) окончателно спира работа, дълговете му са над 150 млн. лева, а активите три пъти по-малко - около 43 млн. лева“. Според репортаж на Б. от 29.06.2016 г. „През 2003 година врачанският торов завод „Х.“ затвори производството си, а дълговете му към доставчици като Б. и Б. бяха в размер на над 150 млн. лева“. Данни за връзки между двете дружества се съдържа и в Онлайн изданието „М.“ от 23.06.2016 г.

При публично достъпна информация, че още към **30 септември 2002 г.** дълговете на Химко са 151 млн. лв., при активи от 43 млн. лева, твърденията на ищеца, че на **18.02.2003 г.** е предложил на ПИ разумен способ за погасяване на цялото му задължение, са изцяло неоснователни.

Въпреки изложеното, по тази молба на дружеството не е налице бездействие. По нея е извършена проверка, резултатите от която са обективирани в Писмо с изх. №279-Ф./10.06.2004 г. и вх. №70-02- 1918/22.06.2004 г. по описа на ТДД „Големи данъкоплатци“, според което по процесните фактури №21601 от 29.03.2002 г. и №21646 от 30.04.2002 г., издадени във връзка с договора за продажба от 28.03.2002 г., *не е извършено плащане от „Химко“ АД.* Именно така установените обстоятелства, а не твърдяното бездействие, са мотивирали приходните органи да приемат, че след като „Химко“ АД не е платил по горепосочените фактури, то сумите по тях не биха могли „разумно“ да удовлетворят публичните задължения на „Стоманени тръби“ АД.

Потвърждават се доводите на ответника за недобросъвестност на длъжника „Стоманени тръби“ АД – ако той действително е получил някакво реално плащане по договора от 28.03.2002 г., макар и частично по посочените фактури, „Стоманени тръби“ АД е следвало да плати своите публични задължения към държавата, а не да изчака 5 години след разграбването на завода, за да предяви иск срещу Държавата.

По изложените съображения съдът приема, че тези твърдения на ищеца не могат да ангажират отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

От Съобщение за доброволно изпълнение се установява, че възбрана върху завода е вписана на **16.12.2002 г.**

На **25.03.2004 г.** ПИ К. Р. е направила опис на движими вещи, според който същите са оставени за съхранение на длъжника „Стоманени тръби“ АД.

В Постановление изх.№ 34571/2002/121180 от **10.02.2006 г.** на ПИ К. Р. за назначаване на ЕТ „Георги Мърков – Марина“ на основание чл.234 от ДОПК за

пазач на завода е посочено, че това обстоятелството е мотивирано поради факта, че назначеният от изпълнителния директор г-жа Н. П. пазач г-н А. А. Х., ЕГН [ЕГН], *не изпълнява задължението си за пазене на движими вещи* по протокол за опис от **25.03.2004 г.** и на недвижими имоти по протокол за опис от 10.03.2004 г. Тези действия са обективирани в протокол по чл.226, ал.2 от ДОПК изх.№ 34571/2002/12167 от 30.01.2006 г. Липсват данни за обжалване на тези действия по реда на чл.267-268 от ДОПК. Към документа са приложени описи на недвижим имоти и на поточна линия (л.49-51 от адм.д.№ 12326/2016 г.).

Според Постановление вх.№ 573/05.05.2006 г. на Районно прокуратура П. до АДВ, за отказ за образуване на наказателно производство, с протокол от 25.03.2004 г. поточна линия за производство на стоманени тръби е оставена за пазене на длъжника „Стоманени тръби“ АД с пазач А. Х.. *На 30.01.2006 г. е констатирано, че машината – предмет на преписката е демонтирана.* Очевидно, не само ПИ при АДВ-РД П. е имал законово основание за назначаване на пазач на имуществото на завода съгласно чл.234 от ДОПК, но и значителна част от неговото оборудване е липсвала още преди 10.02.2006 г. (л.440 от адм.д.№ 12326/2016 г.).

Нещо повече, според писмо вх.№ 06-00-624 от **03.01.2006 г.** на г-жа Н. П. изп.директор на „Стоманени тръби“ АД до АДВ-РД П. ***по проблемите с опазване на описаното имущество следва спешно да се предприемат необходимите действия по назначаване на пазач срещу възнаграждение (л.450 от адм.д.№ 12326/16 г.).*** С това напълно се опровергават твърденията на ищеца за липса на активни действия от страна на ПИ К. Р., а напротив – самият той е поискал назначаване на пазач съгласно чл.234, ал.5 от ДОПК, а веднага след назначаването на такъв (на 17.02.2006 г.) е започнал да подава жалби срещу действията на ПИ К. Р.. Ето защо е неоснователна тезата на ищеца за незаконосъобразно предприети от ПИ К. Р. действия по назначаване на външна охрана на завода, която не само е в нейна дискреция по силата на закона, но е предложена от самия длъжник.

Установява се от Съобщение изх.№ 34571/2002/121196 от 22.02.2006 г. на служители при АДВ-РД П. до Районна прокуратура [населено място], че на 30.01.2006 г. извършили посещение на място в завода, след получен сигнал от бивш служител на завода, при което е установено, че предадената на длъжника, чрез А. А. Х., вещ за отговорно пазене – цяла поточна линия, се реже на парчета за скрап (л.441 от адм.д.№ 12326/2016 г.).

Протокол изх.№ 34571 от 10.02.2006 г. документира предаването на завода за пазене на денонощна въоръжена охрана, осъществявана от ЕТ „Георги Мърков – Марина“ – (л.52 от адм.д.№ 12326/2016 г.). Документирано е, че към тази дата машината – поточна линия, находяща се в главния корпус, е нарязана за скрап и по-голямата част от нея липсва.

Според писмо рег. № 3561/18.03.2009 г. на началника на РУ на МВР [населено място], в периода **2004 г. – 2009 г.** в управлението има заведени 27 заявителски материали за престъпни посегателства (предимно кражби и опити за кражби на процесния завод). Посоченият в писмото период е ясно указание, че кражби са извършвани и преди 01.02.2006 г., което разколебава тезата на ищеца за наличие на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка

между действията на ПИ К. Р. и назначената от нея охрана с твърдените вреди (л.127 от адм.д.№ 12326/2016 г.).

Според Протокол изх.№ 34571/2002/121527 от 02.10.2008 г. на ПИ при АДВ-РД П. въоръжената охрана на ЕТ „Георги Мърков – Марина“ е увеличена от 9 на 12 броя дневно. Изложеното опровергава твърденията на ищеца за бездействие на ПИ във връзка със сигналите за зачестили набези върху имуществото на завода (л.391-396 от адм.д.№ 12326/2016 г.). В подкрепа на тези доводи са Протокол изх.№ 34571/2002/121423 от 03.10.2007 г., Протокол изх.№ 34571/2002/121285 от 12.09.2006 г. и Протокол изх.№ 34571/2002/121189 от 17.02.2006 г., които удостоверяват извършени от ПИ К. Р. внезапни проверки на завода с цел констатиране изпълнение на задълженията на охранителна фирма ЕТ „Георги Мърков – Марина“. Дължим е извод, че ПИ К. Р. не е бездействала през исковия период от 01.02.2006 г. до 28.12.2011 г.

Към исквата молба са приложени жалби на „Стоманени тръби“ АД до изпълнителния директор на АДВ срещу действия на ПИ К. Р. от 14.02.2006 г. и от 19.05.2006 г. При непредставяне на влязъл в сила акт за отмяна на действията, следва да се приеме, че същите са законосъобразни. В жалбата от 19.05.2006 г. се посочва, че от „завода непрекъснато се изнасят нарязани скъпи машини и оборудване“, но усложливо не се посочва от кого е констатирано това и кой изнася съоръженията, за да се предприемат адекватни мерки срещу тези престъпни посегателства от компетентни органи. Идентични са твърденията в жалба вх.№ 818/22.05.2006 г. на „ЮИП“ АД до Окръжна прокуратура П. – „в края на м.февруари 2006 г., при пристигане на наши служители в административната сграда на завода на 24.02.2006 г., тези служители открили разбити врати на директорски кабинети, на счетоводството и на архива, за което било уведомено РПУ- Септември“.

Устойчивият уклон на ищцовото дружество по създаване на писмени доказателства, които едностранчиво подкрепят тезата му за бездействие на ПИ и назначената от него охрана в периода от 10.02.2006 г. до 28.12.2011 г., се установяват от протокол от 21.01.2013 г. на [община] (л.307 от адм.д.№ 12326/2016 г.), според който архивът на предприятието, касаещ пенсионирането на стотици работници и служители, е *заплашен*. Т.е. с официален документ се опровергава тезата на ищеца, че в периода 01.02.2006 г. – 28.12.2011 г. е унищожена счетоводна, търговска и друга документация на бившия завод, тъй като архив на предприятието, касаещ работниците и служителите му, е бил наличен към 21.01.2013 г. и Комисия от длъжностни лица при [община] (л.307 от адм.д.№ 12326/2016 г.) е установила, че към 21.01.2013 г. архивът, касаещ пенсионирането на работниците, все още съществува, т.е. опазен е от назначения по реда на чл. 234 от ДОПК пазач.

В тази насока са и констатациите на приета по делото съдебно-оценителна експертиза от 23.01.2023 г., изготвена от вещото лице инж. М. И. П.. Вещото лице е установило, че в опис на машини и съоръжения, представен от „Южен индустриален парк“ АД на ТД на НАП-С. с писмо И.. № 084 от 19.12.2011 г. са включени 282 бр. позиции, с обща стойност 3 410 200 лв., докато в Инвентарен опис МОЛ К. К. от 18.08.2005 г. са включени общо 79 бр. активи с

първоначална дата 31.05.2005 г. Независимо, че още в първоначалната си искова молба ищецът твърди, че не е налична счетоводна документация на „Стоманени тръби“ АД, той се е опитал непосредствено след възстановяване на владението си върху завода да си създаде доказателства за „налични“ движими вещи на стойност от 3 410 200 лв., с което да подготви бъдещите си искиви претенции. В тази връзка вещото лице П. констатира, че представеният от „ЮИП“ АД опис на машини и съоръжения с писмо № 084 от 19.12.2011 г. значително надвишава стойността на активите по справка за нетекущите активи от 28.02.2006 г. на „Стоманени тръби“ АД /справка по обр. № 5 към ГФО/ както по отчетна, така и по балансова стойност (л.200 от адм.д.№ 2959/2022 г.).

Вещото лице П. е установила пропуски при съставяне на опис от 19.12.2011 г., което бламира възможността му да установи действителното наличие на тези вещи към м.февруари 2006 г. Напр. наименованието на актива в по-голямата си част без/или с ограничени технически характеристики, без брой от съответния вид актив, без година на производство /с изключение на активите от инв. опис МОЛ К. К./, без производител, без модел и др., като от описите активите като не е ясно дали това са стойности на придобиване. В приложените по делото доказателства също няма документи, които да уточняват изброените по-горе липсващи данни за активите, както и описание на незавършеното строителство. Установена е и невъзможност да се ползва оценката на материални активи - машини и съоръжения, възложена от „Стоманени тръби“ АД с изпълнител „О.-С“ - О. С., извършена към 07.02.2006 г., тъй като няма вписана дата на извършения оглед и описание на състоянието на оценяваното оборудване.

В идентичен смисъл са констатациите на вещото лице С. Г. при първоначалното разглеждане на делото. Според заключението на в.л. Г. от 25.05.2018 г. представените от ищеца счетоводни отчети не съдържат аналитични данни и в този им вид не дават достатъчна информация за правоподобна оценка (л.255-256 от адм.д.№ 3827/2017 г.). В този смисъл е и заключение на вещото лице В. Г. от 12.04.2023 г., според което не е възможно да се посочи счетоводно какво е движимото и недвижимо имущество на "Южен Индустриален Парк" АД към м. 02.2006 г. по Инвентаризационен опис от 18.08.2005 г., поради което твърденията на ищеца, че към м.02.2006 г. е притежавал движимо имущество на стойност от 3 410 200 лв. и недвижими имоти на стойност от 8 979 407 лв. са изцяло недоказани.

Поставянето на хипотетични задачи към експертите за изчисление на пазарна стойност на твърдените активи към м.февруари 2006 г. не доказва тяхното реално притежаване в собственост, респ. релевантните към фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно, че единствено поради бездействието на ПИ К. Р. и назначения от нея охранител в периода м.февруари 2006 г. – м.декември 2011 г. ищецът е загубил движими вещи и недвижими имоти на стойност, посочена от вещите лица Ю. П. и М. П.. Тук е мястото да се посочи, че част от документите, удостоверяващи състоянието на имущество на завода в исковия период са съставени от представители на „Стоманени тръби“ АД, които съдът не кредитира като частни документи без доказателствена сила относно тяхното съдържание,

съставени от лице, което е заинтересовано от изхода на спора (напр. л.138-142, л.151-165, Констативен протокол от 28.11.2012 г. между „ЮИП“ АД и „Химко“ АД на л.175-176 от адм.д.№ 12326/2016 г.). Основателно е в тази връзка възражението на ответника, че Опис на машини и съобръжения към фактура № 21601/29.02.2002 г. и опис на ДМА към същата фактура на Оборудване за централна заводска лаборатория са съставени и подписани от „Стоманени тръби“ АД и „Химко“ АД, поради което съставляват частен документ, който няма обвързваща относно своето съдържание доказателствена сила.

Приема се трайно в съдебната практика, че признанието на факти по смисъла на чл.175 от ГПК има доказателствена стойност единствено по отношение на неизгодните за страната факти (напр. Решение № 50034 от 09.06.2023 г. по гр. д. № 2277/2022 г., Г. К., II Г. О. на ВКС, Решение № 50012 от 21.03.2023 г. по гр. д. № 1394/2022 г., Г. К., I Г. О. на ВКС, Определение № 50252 от 01.06.2023 г. по гр. д. № 1493/2022 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС, Решение № 96 от 02.02.2023 г. по гр. д. № 4992/2021 г., Г. К., I Г. О. на ВКС и др.).

В писмо вх.№ 7425/2011/122057 от 16.07.2013 г. на изп.директор на „ЮИП“ АД до ПИ при ТД на НАП С. (близо година и половина след исковия период), се съдържа признание за извършени на територията на завода многобройни ромски набези и кражби на имущество в периода **м.декември 2012 г. – м.юни 2013 г.** Този неблагоприятен за ищеца факт се потвърждава от разпитаните по делото свидетели, съвкупната преценка на които обстоятелства по смисъла на чл.175 от ГПК навежда на категоричен и несъмнен извод, че унищожаването на имущество на бившия завод не е в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с действия на ПИ К. Р. в исковия период от 01.02.2006 г. до 28.12.2011 г.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля на ищеца Д. Г. В. като противоречащи на останалия доказателствен материал по делото. Св. В. установява, че „до края на 2005 г. и началото на 2006 г.“ активите на завода си били на мястото. Това е в противоречие с писмо рег. № 3561/18.03.2009 г. на началника на РУ на МВР [населено място], според което още в периода **2004 г. – 2009 г.** са заведени 27 заявителски материали за престъпни посегателства (предимно кражби и опити за кражби на процесния завод). Показанията на В., че всичко е откраднато, вкл. архив на дружеството, противоречи на протокол от 21.01.2013 г. на [община], който установява наличен архив, касаещ пенсионирането на работниците. Свидетелят В. не помни да има бракувани през 2005 г. активи, но от доказателства по делото се установява, че същият е участвал в бракуване на активи (л.426-431 от адм.д. № 12326/2016 г.).

Противоречиви са и показанията на свидетеля на ищеца В. Й. Д.. Според Д. заводът имал производствена и търговска дейност за м.февруари 2006 г., докато св. В. на два пъти споделя, че заводът е преустановил дейността си в началото на 2005 г. Нелогични са показанията на Д., че дейността спряла рязко, за един ден, при установени публични задължения на дружеството още от 2002 г. в размер около 10 млн. лв при наложена възбрана на имуществото. Д. установява, че производствените линии са продадени на „Х.“ Ад през 2006 г., докато това се е случило през 2002 г. Свидетелят Д. установява, че след

м.февруари 2006 г. непрекъснато от завода излизали товарни коли, натоварени със скрап, но също е безспорен факт по делото, че в исковия период от 01.02.2006 г. до 28.12.2011 г. няма влязла в сила присъда за кражби от завода. Такива безспорно са извършвани в исковия период, след като за тях са знаели всички, вкл. свидетелите на ищеца, но е факт, че дори компетентните органи не са установили нарушения или престъпления. Наличието на безспорни кражби от имуществото на завода в исковия период не означава, че загубата на имущество е единствено поради наложените възбрани и поради действията/бездействия на публичен изпълнител, провеждащ принудително изпълнение. С други думи, последиците за състоянието на завода се коренят в поведението на самото дружество – длъжник, което е допуснало неправомерно поведение чрез непогасяване на задълженията си в огромен размер към бюджета. Включително, продължителният процесен период, в който се е наложило от държавния бюджет да се плащат средства за охрана на завода, от който е общоизвестен факт, че се краде денонощно, се дължи на целенасочено бездействие на длъжника по погасяване на публичните му задължения.

В тази връзка е налице обилна и безпротиворечива съдебна практика на Върховния административен съд, която макар и постановено по казуси с фалиралата К. е относима към настоящия случай. Според нея, загубата на парични средства за ищците се дължи на действията на К., което опосредяване изключва причинно-следствена връзка с поведението на длъжностни лица при ответника (БНБ). С други думи – евентуално бездействие на БНБ като надзорен орган не е единствено и необходимо условие за настъпване на претендираните вреди. В този смисъл са: Решение № 1522/04.02.2021 г. по адм.д.№ 5506/2020 г., Решение № 10754/25.10.2021 г. по адм.д.№9994/2019 г., Решение № 9018/04.08.2021 г. по адм.д.№ 3553/2020 г., Решение № 295/13.01.2022 г. по адм.д.№ 8755/2019 г., Решение № 6322 от 13.06.2023 г. по адм. д. № 942/2023 г., Решение № 5915 от 06.06.2023 г. по адм. д. № 4922/2022 г., всички на III-то отделение на ВАС.

За целите на настоящия казус – загубата на имущество на длъжника се дължи на неговото поведение, с което е допуснал изпадането си в задлъжнялост към бюджета. Ако не беше допуснал това, то предприятието му нямаше да бъде обект на принудително изпълнение, състоящо се в легитимни действия за осребряване на имуществото му с цел погасяване на публичните му задължения. Това опосредяване изключва един от елементите на отговорността на държавата за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – наличие на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдяното бездействие на ПИ в процесния период и логично последвалите в този близо 6 годишен период загуби и амортизации на имуществото на длъжника. Изцяло неоснователна и недоказана е изкуствено изградената от ищеца конструкция, че загубата на имуществото му се е случила единствено поради поведение/бездействие на публичен изпълнител в периода от 01.02.2006 г. до 28.12.2011г., каквото е изискването за пряка и непосредствена причинно-следствена връзка.

Напротив, въпреки кражбите и набезите върху имущество на завода, именно в периода 10.02.2006 г. до 15.12.2011 г., когато охраната е осъществявана от ЕТ

„Георги Мърков – Марина“, е опазено имущество, оценено на **7 470 715.00 лв.** съгласно Разпореждане за определяне на окончателна оценка № 7423/2011/121919 от 10.02.2012 г. и Уведомление изх.№ 11-00-190 от 13.02.2013 г. на ПИ при ТД на НАП С. до Районна прокуратура П. на л.302-303 от адм.д. № 12326/2016 г. Твърденията на ищеца, че едва на 15.04.2015 г. е осъществена публична продажба на имота за сумата 1 165 000.00 лв. доказват неговата безстопанственост в периода след 28.12.2011 г., призната и в писмо вх.№ 7425/2011/122057 от 16.07.2013 г. на изп.директор на „ЮИП“ АД до ПИ при ТД на Н. С..

Действително буди недоумение фактът, че с Разпореждане за определяне на окончателна цена изх.№ 7423/2011/121919 от **10.02.2012** г. на ПИ при ТД на НАП С. сградите са оценени на **7 470 715.00 лв.** и са описани като находящи се в добро техническо състояние, макар и амортизирани, а само няколко месеца след това „ЮИП“ АД сезира кмета на [община], че е налице опасност от струване на сградата „Главен корпус“. Съответно със Заповед № 921/06.07.2012 г. на кмета на [община] е наредено заводът да се ограда, обект „централен корпус“ да се заздравя *или премахне*, а със Заповед № 878/27.07.2012 г. на кмета на [община] е разпоредена проверка на състоянието на сградите.

Коренно противоположни относно състоянието на завода към м.декември 2011 г. са показанията на св. Д. и на свидетеля на ответника Е. И. Т.. Според Д. липсвали части от инфраструктурата на промишлените сгради – колони, кранове и други. Според Т., в качеството ѝ на ПИ към ТД на НАП С., същата посетила завода в края на 2011 г. С оценител от НАП гледали сградите, тъй като за тях имали документи и извършили опис на недвижимите имоти. Състоянието на производствените халета било добро. Не помни да е имало съборени сгради или такива без покрив. Охранителите споделили, че през годините е имало набези от ромското малцинство, което наложило да патрулират денонощно с автомобили предвид големината на завода. Конструкцията на големия корпус била в цялост. Конструктивно всички сгради били в добро състояние. Показанията на тези свидетели следва да се обсъдят съвкупно с писмените доказателства по делото, вкл. данните за състоянието на сградите към м.12.2011 г. съгласно документите от изп.д. № 7423/2011 г. по описа на ТД на НАП С. (л.283-411 от адм.д. № 2959/2022 г.).

Съдът кредитира показанията на св. М., тъй като го намира за безпристрастен спрямо страните в процеса. Според М., когато за първи път влязъл в завода (след назначаването му за охранител от ПИ К. Р.) в самото хале имало коли и хора, които режели завода. Заводът бил цял, имал ограда и портал (виж. Съобщение изх.№ 34571/2002/121196 от 22.02.2006 г. на л.441 от адм.д.№ 12326/2016 г., според което служител на завода подал сигнал, че поточната линия се реже на парчета за скрап). Р. непрекъснато нападали завода според М.. К. Р. много често идвала на проверка и свидетелят ѝ се оплаквал, че назначените хора са малко. Охранителите били на три смени – денонощна, въоръжена охрана. Р. оказвала съдействие. Когато станел проблем, първо на нея се обаждали – тя идвала и проверявала. Съдът намира показанията на св.М. за красноречиви и показателни касателно отношението на представители на ЮИП към имуществото на завода: когато разбрал, че

бившите собственици са си взели завода и неговата охрана трябва да бъде освободена, един човек дошъл при него и му поискал документ, че заводът е опасен, че може да падне и да убие хора. М. отказал да издаде такъв документ, защото според него заводът не бил опасен. След известно време (тогава вече не бил охранител) разбрал, че са започнали да събарят и рушат завода. Учудил се – толкова проблеми имало да го охраняват и опазят (процесният период е близо 6 години) и от един път започнали да го рушат. Според свидетеля, всички сгради били цели и не е имало разлика между състоянието им при приемане и при освобождаване на охраната на завода, защото „не им трябвали сгради, те си търсели желязото“. Знаело се, че там се краде, дори полицията идвала и помагала. За кратко време, около една седмица, имало паралелна охрана, но след това и тя си тръгнала.

Съдът намира, че следва да се кредитират показанията на св. Т., тъй като същата е издала Съобщение изх.№ 7423-121879 от 05.12.2011 г. за насрочване на опис, определен за 16.12.2011 г., в което са посочени недвижими имоти и находящи се в тях движими вещи на длъжника. Съобщението е връчено редовно на ЮИП в писмо, с обратна разписка (л.287-289 от адм.д.№ 2959/2022 г.). В Протокол за опис на недвижими имоти изх.№ 7423-121891 от 16.12.2011 г. сградите са описани в „добро конструктивно, но лошо експлоатационно състояние“. За част от сградите изрично е посочено, че е нужен ремонт, вкл. предвид това, че не са използвани. В гараж и склад за временно строителство липсвали. Длъжникът и представител на „Химко“ АД вписали възражения в протокола, че сградите са разбити, липсва документация и всякакви машини и оборудване (което не се потвърждава от другите доказателства по делото).

Сградите на завода подробно са описани в Експертна оценка на недвижими имоти изх.№ 7423-121898 от 27.12.2011 г. (л.368-389 от адм.д.№ 2959/2022 г.), която потвърждава констатациите при огледа от 16.12.2011 г., а именно, че сградите са в добро конструктивно, но лошо експлоатационно състояние, нуждаещи се от ремонт. Експертната оценка остойностила земята на 2 824 830 лв., сградите на 4 453 740 лв. или общо – 7 276 430 лв. (л.382 от адм.д.№ 2959/2022 г.). Един месец по-късно, през м.януари 2012 г., е направена актуализация на експертната оценка, която е определила стойността на земята на 2 290 260 лв., на сградите на 4 453 740 лв. или общо – 6 741 860 лв. (л.408 от адм.д.№ 2959/2022 г.). Дължим е извод, че в края на исковия период, след освобождаване на охраната, назначена от ПИ при АДВ- РД П., е опазено имущество на длъжника на стойност **6 741 860 лв.**, което публичният изпълнител не е успял да осребри през 2012 г., независимо от насрочените търгове за публична продан, а едва през 2015 г.

Хронологията на събитията след м.декември 2011 г. е показателна за отношението на ищцовото дружество към имуществото на завода и детайлно е описана в Протокол от 21.01.2013 г. на [община] и в Уведомление изх.№ 11-00-190 от 13.02.2013 г. на ПИ при ТД на НАП С. до Районна прокуратура П. на л.302-307 от адм.д. № 12326/2016 г.

От тях се установява, че с писмо от **14.06.2012 г.** „ЮИП“ АД моли да бъде издадена заповед за премахване на „Главен производствен корпус“ и с писмо от 20.07.2012 г. „ЮИП“ АД твърди, че тази основна сграда не може да бъде

ремонтирана. С писмо изх.№ 26-00-559-1 от 03.08.2012 г. на [община] категорично се забраняват дейности по събаряне на сградата, а на 11.10.2012 г. [община] сезира РДНСК ЮЦР [населено място], че „ЮИП“ АД е започнало и почти завършило събарянето на „Главен производствен корпус“ без да спази техническото предписание на главния архитект на [община]. При проверка от [община] на 21.01.2013 г. на място в завода е установено струпване на множество хора от ромски произход, които рушат малкото останали сгради и извличат желязото от тях, което довело до нарушаване на конструкцията на съществуващите сгради. Т.е. пълната разруха и разрушаване на останалите конструктивно здрави към м.декември 2011 г. сгради, се е случило след като ЮИП си е възстановил владението върху завода.

Изложената хронология категорично опровергава съществуването на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдените в исковата молба бездействия на ПИ К. Р. и претърпени от ищеца вреди.

Показателни за опазването на имуществото на завода в процесния период са оценките му, изготвени за целите на принудителното изпълнение. Според Оценка на АДВ – РД П. рег. № 34571/121336 от **14.02.2007 г.** недвижимият имот е оценен на **8 851 537 лв.**, а технологичната линия – на **1 213 000 лв.** Документът съдържа описание на състоянието на сградите, което е послужило на вещото лице П. за изготвяне на съдебно-оценителна експертиза (л.208-210 от адм.д. № 2959/2022 г.). Относно движимите вещи в оценката на АДВ РД П. е посочено, че част от тях липсват, а останалите са силно амортизирани, физически и морално, вкл. технологични линии 530-120 и 426-1220, находящи се в Главен корпус. При същата оценка са установени две технологични линии, описани като отделни възли от № 28 до № 55 в Главен корпус, които са напълно разкомплектовани и по-голяма част от възлите липсват, а останалото е нарязано безразборно, вероятно за скрап. Посочено е, че обектът е с липсващо основно оборудване и по-голяма част от инсталациите също липсвали.

Според контролна пазарна оценка № 34571/2002/121510 от 17.07.2008 г., възложена на основание чл.236, ал.2 от ДОПК в хода на изпълнителното производство, стойността на земята е **6 209 566 лв.** (л.397-405 от адм.д.№ 12326/2016 г.).

Дължим е извод, че независимо от публично и обществено известните набези и кражби върху имуществото на завода, към 17.07.2008 г. е опазено имущество на стойност **6 209 566 лв.**, т.е. не е налице бездействие, както на ПИ К. Р., така и на назначения от нея пазач ЕТ „Георги Мърков – Марина“.

Както установява св. М., когато за първи път отишъл в завода, за да поеме охраната му, в самото хале имало коли и хора, които режели завода, камионът им бил пълен с желязо. К. Р. ги изгонила, камионът им останал вътре, но после си го взели. Дължим е извод, че самият длъжник е организиран рушене на имуществото на завода, чието разграбване е възпрепятствано именно в исковия период. Ако не беше назначена охрана на ПИ при АДВ РД П., може би и сградите нямаше да бъдат в добро конструктивно състояние към м.декември 2011 г., а щяха да бъдат съборени, каквито действия е предприел ЮИП незабавно след възвръщане на

владението си върху завода след м.декември 2011 г. От доказателствата по делото се установява, че основният корпус е разрушен на 15.04.2013 г.

Не е спорно, че с Протокол изх.№ 7423-121901 от **28.12.2011 г.** на ПИ Е. Т.-И. от ТД на НАП С. описаните в протокола недвижими имоти са оставени за отговорно пазене от „ЮИП“ АД.

Според Протокол № 1 от **29.06.2012 г.**, изготвен от експерти при [община] по нареждане на кмета на общината, обектът „Главен корпус“ на завода е с демонтирано вътрешно оборудване, подкранови греди, релси, междинни площадки и стълби. Заводът няма ограда и сградата не се ползва, поради което комисията е препоръчала да се разруши. Очевидно и след приемане на охраната на завода на 28.12.2011 г. ищецът не е възстановил оградата на завода, нито е предприел активни действия по охрана на оцелялото имущество, а напротив – действията му изцяло са насочени към неговото окончателно ликвидиране. Напр. от Постановление от 30.07.2012 г. за прекратяване на наказателно производство № ДП-232/12 г. по описа на РУП Септември (л.320-321 от адм.д.№ 12326/2016 г.) се установява, че **още на 03.01.2012 г. изпълнителният директор на „ЮИП“ АД е издал заповед за демонтиране на метални елементи от главна понизителна станция с землището на [населено място].** Изложеното потвърждава тезата на ответника, че не бездействието на ПИ при РД на АДВ П. е причинило унищожаване на имущество, а целенасочени действия от страна на ищцовото дружество, който непосредствено след възвръщане на владението върху имуществото си на 28.12.2011 г. предприема целенасочени действия по неговото унищожаване. Фиктивният договор между „ЮИП“ АД и „Химко“ АД от 28.03.2002 г. е всъщност привидно създадено основание спрямо определени движими вещи да не се предприемат действия по принудително изпълнение. Посочената в постановлението от 30.07.2012 г. главна понизителна станция с землището на [населено място] е включена в сградите, които са възбранени с цел събиране на публичните вземания, което се установява от съобщение изх.№ 7423/2011/121965 от 27.04.2012 г. на ПИ при ТД на НАП С..

С Протокол изх.№ 7423/2011/121929 от **01.03.2012 г.** на ПИ при ТД на НАП С. е документирано посещение от публични изпълнители на завода. Установено е, че в главния корпус се демонтират съоръжения и части, които са неизменна част от сградата – липсва релсовия път на козлови кранове, липсват подходи, стълбища, предпазни парапети, паропроводи, частично е демонтирани заграждението с ламарина. *Вратите на корпуса на широко отворени, а в него работници режат ламарина и желязо. Документираното с официален документ от 01.03.2012 г. състояние е идентично с описаното от М. към м.февруари – целенасочено унищожаване на имущество в периода, когато заводът е бил във владение на ищцовото дружество.*

Дължим е извод, че разграбването на завода не се намира в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с действия/бездействия на ПИ К. Р..

Приложените към отговора на исковата молба писмени доказателства потвърждават тезата на ответника, че действия по унищожаване на имущество на завода преди 01.02.2006 г. и след 28.12.2011 г. са установени и доказани с официални документи по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, което от

своя страна препятства извод за наличие на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдените в исковата молба бездействия на ПИ К. Р. и претърпени от ищеца вреди.

По образуваното изпълнителното дело № 34571/2002 г. е получено писмо от „ХИМКО“ АД, с което дружеството уведомява публичния изпълнител, че на 02.11.2005 г. е сезирало Окръжна прокуратура, [населено място], за опасенията относно състоянието и целостта на имуществото на „ХИМКО“ АД, което е държано от „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД. Окръжна прокуратура, [населено място] е изпратила преписката по компетентност на Окръжна прокуратура, [населено място], за което е образувана прокурорска преписка № 2093/17.11.2005 г. по описа на Окръжна прокуратура, [населено място]. Основателно е възражението на ответника, че така полученото писмо от „ХИМКО“ АД доказва, че повредите и липсите са започнали в период преди процесния, доколкото сигналът до прокуратурата е бил подаден на 02.11.2005 г., три месеца преди предаване пазенето на имуществото от страна на публичния изпълнител на ЕТ „Георги Мърков - Марина“.

Доказателство, че остатъците от „бракуваните“ от „СТОМАНЕНИ ТРЪБИ“ АД вещи, собственост на „ХИМКО“ АД, са останали в завода и след като в края на 2011 г. е върнато пазенето му на длъжника вече с наименование „ЮЖЕН ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК“ АД, се явява жалба вх. № 53-04-127/19.03.2012 г. от „ХИМКО“ АД с искане да бъде отменен насрочения за 27.03.2012 г. търг и да бъдат извадени от списъка за продажба сградите, в които се намират вещите на третото лице, до извършване на демонтажа на имуществото.

Съвкупната преценка на така установените по делото факти и обстоятелства навежда на категоричен и несъмнен извод за недоказаност на първите две искиви претенции, поради липса на елементи от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – липса на вреди, липса на незаконосъобразно бездействие при и по повод изпълнение на административна дейност и липса на пряка и непосредствена причинно следствена връзка.

Относно претенцията на ищеца за заплатена в полза на „Химко“ АД сума в размер на 18 000 000 лв.:

С Договор за покупко-продажба от 28.02.2002 г. „Стоманени тръби“ АД продава на „Химко Враца“ АД машини и съоръжения съгласно опис на стойност 15 835 870 лв. без ДДС. Във връзка с този договор е сключен договор за учредяване на вещно право на ползване с дата 28.03.2002 г. за срок от 10 години.

За сделката е представена Фактура № [ЕГН] от **29.03.2002** г. на стойност 15 835 870 лв. без ДДС, за машини и съоръжения съгласно опис, включващ:

1. Технологична линия 530-1220 -18 бр. позиции описани към нея;
2. Технологична линия 159-426 -15 бр. позиции описани към нея;
3. Общо - цехови - 7 бр. позиции;
4. Подемно-транспортно оборудване - 4 бр. позиции
5. Компресорна станция- 5 бр. позиции;
6. Оборудване за централна заводска лаборатория - 81 бр. позиции с обща стойност 84 570 лв.

С Фактура № [ЕГН] от 30.04.2002 г. „Стоманени тръби“ АД продава на „Химко

Враца“ АД 5 броя отоплителни котли с обща стойност 1 000 000 лв. без ДДС. Представен е приемно-предавателен протокол от 30.04.2022 г. за съхранение на оборудване (по опис) между "Химко" АД и "Стоманени тръби" АД. Със Споразумение от 01.12.2004 г. между "Стоманени тръби" АД и "Химко" АД е установено, че "Химко" АД не е учредил възмездно вещно право на ползване върху ДМА, които са придобити от "Химко" АД. Установено е наличие на множество увреждания и липси, които водят до пълна непригодност за експлоатация и използване на въпросните машини и съоръжения. Констатирано е неизпълнение на задължението за заплащане на продажната цена на закупените ДМА с Договор за покупко-продажба от 28.03.2002 г. Страните са постигнали съгласие за разваляне на Договор за покупко-продажба от 28.03.2002 г.

В споразумение от 06.12.2004 г. между "Стоманени тръби" АД и "Химко" АД е записано, че временните синдици на "Химко" АД не са съгласни със сключеното споразумение на 01.12.2004 г. и последното е „развалено“.

Със Споразумение от **15.05.2012 г.** "Южен индустриален парк" АД и "Химко" АД (стр.884 на Приложение 3), са констатирани, че въз основа на протокол за опис на недвижими имоти съставен от **15.12.2011 г.**, съставен в присъствието на представители на „Южен Индустриален Парк" АД и „Химко" АД, имуществото закупено от „Химко ” АД липсва изцяло или се намира в увредено, негодно за експлоатация състояние. Предвид оборудването страните са „договорили“ прекратяване на договора за покупко-продажба от 28.03.2002, като продавачът дължи връщане на купувача сума в размер на 18 000 000,00 лева, в която сума се включва извършените частични плащания от страна на Купувача в размер на 5 036 334,00 лева, лихви и *неустойки* от дата на подписване на договора до датата на подписване на това споразумение.

Страните се „договорили“ продавачът да заплати на купувача дължимата сума чрез превод на ценни книжа MTN с ISIN XS073252156, издадени от EARTHESIA FUNDS L., с номинална стойност 12 000 000,00 U., с което приели отношенията им по договор от 28.03.2002 г. за „окончателно уредени“.

Със Заповед 08/06.12.2004 г., Изп. Директор на „Стоманени тръби“ АД нарежда да се извърши бракуване и ликвидация чрез унищожаване /нарязване, натрошаване, предаване на вторични суровини/ на негодни дълготрайни материали активи по приложени описи - Приложения № 1 и № 2. Съгласно заповедта бракуваните активи следва да не се завеждат в счетоводните регистри като ДМА. Приложените описи като наименования и брой позиции съвпадат с описа към Фактура На [ЕГН]/29.03.2002 г. Налице е протокол за бракуване от 07.12.2004г. *Според констатациите на вещното лице Г. при първоначалното разглеждане на делото липсват данни активите, предмет на посочените две фактури, да са заведени задбалансово в счетоводството на пазача „Стоманени тръби“ АД по сметка № 93 „Чужди материални запаси, приети на отговорно пазене“.*

На 28.11.2005 г. "Стоманени тръби" АД като продавач сключва с „Гео метал трейд“ ЕООД договор за продажба на скрап от черни и цветни метали, находящи се на територията на площадката на "Стоманени тръби" АД в [населено място], „В. шосе“ с приблизително общо количество 2100 т. Стойността на сделката съгласно фактура № [ЕГН]/29.11.2005 г. на

“Стоманени тръби“ АД за **954 545** кг. скрап по 0.22 лв./кг е 210 000 лв. (л.271 от адм.д.№ 2959/2022 г.).

Според констатациите на вещото лице П. в тази фактура няма разделение в натурално и стойностно изражение за различните видове вторични суровини - черни и цветни метали. Не следва да се кредитират като заинтересовани показанията на св. Д., че сделката с „Гео метал трейд“ ЕООД всъщност касае единствено 6 000 кг желязо, тъй като противоречи на съставените от страните документи. Писмените доказателства по делото потвърждават тезата на ответника, че ЮИП е продал на „Гео метал трейд“ ЕООД вещите, продадени фиктивно през 2002 г. на „Химко“ АД.

В оценка на Т. С. Б., възложена със Заповед № 242/**14.12.2006** г. на АДВ- РД П., е описано движимо имущество, като предмет на оценка са и две технологични линии, описани като отделни възли от №28 до № 55. Посочено е, че технологичните линии в „Главен корпус“ са напълно разкомплектовани и по-голямата част от възлите липсват. Останали са части от корпуси, части от възли, а останалото е *нарязано безразборно, вероятно за скрап*, поради което, това което е останало, не може да се разглежда като самостоятелни възли и не може да бъде оценено като такива и оценителят е подходил като оценка за скрап.

При тези данни, вещото лице П. е посочила, че е *видимо невъзможно да се определи тонажа на скрапа*, затова е приет % от пазарната стойност на линиите като нови. Дължим е извод, че експертът не потвърждава тезата на ищеца, че на „Гео метал трейд“ ЕООД са продадени единствено 6 000 кг скрап.

Логичен е изводът на в.л. П. на стр.10 от заключението, че *оборудването*, което е бракувано и унищожено със Заповед 08/06.12.2004 г. на изп. директор на “Стоманени тръби“ АД, Протокол за бракуване от 07.12.2004 г. и договор за продажба на скрап от черни и цветни метали от 28.11.2005 г. между “Стоманени тръби“ АД като продавач и „Гео метал трейд“ ЕООД, не съществува към м.февруари 2006г.

Съдът приема, че договорът от 28.02.2002 г. между „Стоманени тръби“ АД и „Химко“ АД, В. не е сключен с цел да бъде изпълнен реално и не е насочен към реално изпълнение от всяка от страните. Това е така, тъй като „Стоманени тръби“ АД не е предал вещите на купувача, който от своя страна не е заплатил тяхната стойност. Въпреки, че няма формална законова забрана вещите да останат на отговорно пазене у продавача, в случая чрез изкуствено създадена конструкция се цели и постига нелегитимна цел.

Ищецът твърди частично плащане, но според заключение от 25.05.2018 г. на в.л. С. Г. по делото не са налични документи за реално плащане по спорните две фактури. При липса на реално разместване на материални блага (продавачът не е предоставил вещите, а купувачът не е платил тяхната цена) е дължим извод, че договорена неустойка има привиден характер и прикрива реалната воля на страните, които още към 2002 г. са били наясно, че договорът от 28.03.2002 г. няма да бъде изпълнен. Това е така, тъй като към 2002 г. и двете дружества имат публични задължения в особено големи размери. Касае се за публично достъпната информация относно „Химко“ АД, коментирана във връзка с молба вх. № 12-00-02168/18.02.2003 г. Н. П. П. -

изпълнителен директор на "СТОМАНЕНИ ТРЪБИ" АД. Ищцовото дружество от своя страна е имало публични задължения по ДРА №ГД-Р-1-Б/15.03.2000 г. на Данъчно подразделение [населено място], ДРА №76/11.08.94 г. на Данъчно подразделение [населено място] и данъчно-ревизионни актове, зеведени като преписки № П-20-70-92-62008 от **28.02.2002 г.** и № П-20-70-92-62005 от **28.02.2002 г.**, вкл. ДРА №26/19.03.2002 г. с установени задължения - главница в размер на **1 126 024,91 лв.** и лихва в размер на **1 484 641.45 лв.**

Т.е. към момента на сключване на договора от 28.03.2002 г. ищцовото дружество е наясно, че има публични задължения в големи размери и именно това е в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с възбраната на имуществото му на 16.12.2002 г.

Вместо да погаси публичните си задължения през 2012 г. ищцовото дружество започва кореспонденция с чуждестранни дружества за заеми и закупуване на облигации. Липсват доказателства за реално изпълнение на сделки в резултат на тази кореспонденция. Според писмо от "П. Европа" Г. (PanEuropa G.) към "Южен индустриален парк" АД: „Съгласно договор за заем от 05.02.2012 г. Ви информираме, че желаем заемът да бъде погасен чрез акции на "Южен индустриален парк" АД. Готови сме да подпишем опции за закупуване на 1 000,000 акции, които да бъдат емитирани като нова емисия съгласно българското законодателство. Приемаме, че номиналната стойност от 1 лев на акция ще бъде таксувана с емисионна цена от 18,98 лева (12,8 U.)“, т.е. общо 12 980 щатски долара.

Във Временно удостоверение за обикновени акции №1001/09.03.2012 г., издадено от "Южен индустриален парк" АД в полза на на "П. Европа" Г. (PanEuropa G.), дружество регистрирано под №СН-020.4.037.700-4 в Швейцария, вече се посочва, че същото е регистрирало опция за закупуване на 1 000 000 акции от нова емисия от капитала на "Южен индустриален парк" АД, които ще бъдат издадени през 2012г. Акциите са с номинална стойност 1,00 лев всяка и емисионна цена от 12,80 U. (18,98лв. по фиксинга на Българска народна банка за 09.03.2012 за 1.00 U. = 1.4827 BGN). Не е ясно кога и как се е случила промяната в броя на акциите и тяхната стойност.

Освен това, ЮИП е удостоверило, че регистрираната опция не е одобрена от Общото събрание на акционерите и / или Комисията за финансов надзор, следователно на хартиен носител ще бъдат издадени, средносрочни облигации под формата на записи на заповед за общата сума от 12 800 000,00 U., с падеж на 12.01.2022 г. в полза "П. Европа Г." (PanEuropa G.), дружество регистрирано под №СН- 020.4.037.700-4.

Съдът приема, че се касае единствено за документално оформени отношения, на които не съответстват реални стопански операции и разместване на имуществени ценности. Законът за ограничаване на плащанията в брой въвежда императивно задължение разплащанията над определена стойност да се осъществяват единствено по банков път. Ищецът не е представил релевантни доказателства в тази насока, нито твърди, че разполага с такива, а единствено с „хартиен носител“. Поради липса на данни за реално разместване на имуществени ценности, не следва да се кредитира частната кореспонденция между "П. Европа" Г. (PanEuropa G.) и "Южен индустриален парк" АД от 16.05.2012 г. (стр.862 на Приложение 3), според

която Във връзка със сключен договор за заем от ценни книжа от 05.02.2012г. дава съгласието си MTN с IS1N:XS0732521561 емитирани от EARTHESIA FUNDS L. с номинална стойност U. 12 000 000.00 да бъдат прехвърлени в полза на Х. АД за уреждане на финансови взаимоотношения между Ю. Индустриален П. АД и Х. АД.

Както при договора от 28.03.2002 г., така и при договора за заем от ценни книжа от 05.02.2012г., се касае за изкуствено създадени конструкции, които не целят реално изпълнение на реално поети насрещни задължения, а привидно създаване „на хартия“ на основания за привидна размяна на насрещни блага. Такава размяна обаче никога не се е случила. Направените частни записи от "Компас Инвест" АД, че е активи, собственост на „Южен Индустриален Парк“ АД, са прехвърлени от под сметка на „Южен Индустриален Парк" АД при „Компас Инвест" АД към под-сметка на „Химко" АД, В. при „Компас Инвест“ АД, нито отчети за управление на портфейл и справки за задължения, издадени от „Компас Инвест" АД, могат да служат като доказателство за реално разместване на имуществени ценности.

Вещото лице Г. потвърждава изводите на експерта С. Г., че по делото не са приложени Справки-декларации по ЗДДС, дневници на покупките и продажбите за периоди относими за регистриране на процесните две фактури, издадени на „Химко“ АД, което препятства отговор на въпроса са коректното им осчетоводяване при ищцовото дружество.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. по тълк. д. № 1/2009 г., ОСТК на ВКС: неустойката следва да се приеме за нищожна, ако единствената цел, за която е уговорена, излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Съдът приема, че процесната неустойка/обезщетение в размер на 33 203 044 лв., договорено в протокол за отговорно пазене от 30.04.2002 г. е нищожна договорна клауза, тъй като е част от изкуствено създадена конструкция, която лишава неустойката от присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции.

Съдът се солидаризира с изразеното от ответника становище, че действията на контрагентите по договора от 28.03.2002 г. будят съмнения за фиктивност и желание да бъде ощетен държавния бюджет.

Ясно указание за стремежа на страните по създаване на изкуствени конструкции и писмени съглашения, които не отговарят на техните действителни правоотношения, е липсата на реално плащане на „договорената“ неустойка.

С протокол от 30.01.2012 г. е извършено прихващане между насрещните задължения на „ЮИП“ АД и „Химко“ АД до сумата от 15 174 020.80 лв., като ЮИП продължава да дължи на Х. 18 029 023.92 лв. Дължим е извод, че както по договора от 28.03.2002 г., така и по протокола от 30.01.2012 г. липсва реално плащане. По изложените вече съображения не е налице такива и при „договореното“ погасяване на задълженията на Х. чрез акции с номинална стойност U. 12 000 000. Изложеното се установява и от констатациите на допълнителна съдебно икономическа експертиза от 04.07.2023 г., направени въз основа на отговор от Р. Т. - синдик на "Химко" АД от дата 05.06.2023 г., според който синдика не може да предостави необходимата информация, тъй

като не е получила от представителите на "Химко" АД нито през 2012 г., нито по-късно каквато и да е информация, документи, регистри и т.н. до м. 06.2012 год. Правоприемник на „Химко“ АД е било дружество „Ново Химко“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], което е във фалит и след това е заличено от търговския регистър. Очевидно и правоприемникът не е получил облигации на стойност U. 12 000 000, след като е фалирал и е заличен от ТР.

Касае се за частни документи без обвързваща съда доказателствена сила. Съдът приема, че създадените от страните сложни договорни правоотношения са указание, че евентуално дължими между тях суми са резултат от равнопоставените им отношения, а не от незаконосъобразна административна дейност.

По изложените съображения е дължимо отхвърляне и на тази искова претенция.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 360 лв. съгласно чл.24, изр.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ и значителната фактическа и правна сложност на спора, която мотивира съда да присъди юрисконсултско възнаграждение в максимален размер.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО предявените от „ЮЖЕН ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.3, срещу НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ искове за имуществени вреди от незаконосъобразни бездействия на публичен изпълнител при РД на АДВ –П. по изп.дело №34571/2002г., както следва:

1. Обезщетение в размер на 3 410 200,00 лв., представляващо претърпени в периода от **01.01.2006 г. до 28.12.2011 г.** загуби, свързани с липси на негово собствено *движимо* имущество, намирало се на територията на „Завод за производство на стоманени тръби“, [населено място] към февруари 2006 г., ведно със законната лихва.

2. Обезщетение в размер на 8 979 407,00 лв., представляващо претърпени в периода от **01.01.2006 г. до 28.12.2011 г.** загуби, свързани с разрушаването и/или унищожаването на *сгради* на територията на „Завод за производство на стоманени тръби“, [населено място], собствени на дружеството - ищец, ведно със законната лихва.

3. Обезщетение в размер на 18 000 000,00 лв., представляващо претърпени загуби, свързани с обезщетението, заплатено на „Химко“ АД [населено място], за причинените на последното вреди в периода от 01.01. 2006 г. до 28.12.2011 г., свързани с липси на собственото на „Химко“ АД [населено място] *движимо* имущество, оставено на съхранение в Завод за производство на стоманени тръби, [населено място] - машини, съоръжения и др., на обща стойност 20 203 044,00 лв. с ДДС, ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА „ЮЖЕН ИНДУСТРИАЛЕН ПАРК“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.3, да заплати на

Национална агенция по приходите, [населено място], [улица], на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: